

Veebedryf beraam deeglike planne vir klimaatsverandering

DIE aanvaarding van die Parys-ooreenkoms in 2015 het die weg vir lande geëban om hulle tot die internasionale benadering ten opsigte van klimaatsverandering te verbind deur oor te skakel na 'n laevrystelling-ekonomie en die ontwikkeling van 'n klimaat-veerkragtige toekoms.

Die padkaart van die Koroniaviasamentlike landbouwerkgroep, waarby Suid-Afrika en verskeie ander lande in Afrika, asook Latyns-Amerika en die Karibiese Eilande ingesluit is, bied 'n geleentheid om oor die rol van landbouvoedselstelsels in die klimaat te besin.

Volgens 'n beleidsinligtingssessie wat deur die Verenigde Nasies se Voedsel-en-landbou-organisasie aangebied is, dra die veesektor tot die voedselsekerheid en lewensbestaan van miljoene mense wêreldwyd by. Kos van dierlike oorsprong is van hoë gehalte, voedsaam en is vir baie mense 'n belangrike bron van inkomste.

Klimaatverandering raak die sektor deur middel van ekstreme gebeurtenisse, soos droogtes, vloede, veldbrande en siekte-uitbrekings.

Vee het ook 'n impak op die omgewing deur die vrystelling van kweekhuiskasse. Die stygende vraag na voedsel van 'n dierlike oorsprong en 'n steeds groeiende lewendehawesektor reg oor die wêreld beteken dat aanpassing en mitigasie-aksies onontbeerlik is om die transformasie van lewendehawe-

stelsels te ondersteun sodat dit veerkragtiger, produktiewer en volhoubaarder sal raak.

'n Onlangse verslag van die Verenigde Nasies se konvensie oor klimaatsverandering toon dat sommige klimaataksies verbeter moet word om die internasionale styging in temperatuur teen 2030 onder die beperking van 2°C te hou.

Die eerste deel van die inter-regeringspaneel oor klimaatsverandering se sesde ontledingsverslag maak dit duidelik dat kweekhuiskasvrystellings en die veranderende klimaat verantwoordelik is vir die uiterste weerstoestand waarmee die wêreld deesdae te doen het.

Daar is bewyse dat aanpassing in landbouvoedingstelsels uiters belangrik is om die styging in temperature wêreldwyd te voorkom.

BETROUBARE DATA EN WERKTUIG

Wanneer klimaatsverandering en die veerkragtigheid van lewendehawestelsels bespreek word, is die insameling van bewyse en ekonomiese ontledings noodsaaklik om verskillende volhoubare ontwikkelingsdoelwitte teen mekaar op te weeg. Die ontwikkeling van beleid wat op bewyse gegrond is, benodig tegniese kapasiteit sodat dit in betekenisvolle inligting omskakel kan word.

Vir baie lande is dit 'n groot probleem om organiese koolstof in die grond op te bou om die potensiaal in grasveldstelsels te

verreken. Verder benodig lande die werktuie en protokols om die voordele van beste praktyke vas te lê, wat 'n groot potensiaal het om die vrystellings van metaan en ander kweekhuiskasse te verlaag en aardverwarming op mediumtermyn te verminder.

Institusionele kapasiteit moet verbeter word om 'n akkurate basislyn vir kweekhuiskasvrystellings op te bou, spesifieke mitigasie-scenario's vir spesifieke lande te ontwikkel, en om robuuste nasionale waarnemings-, aanmeldings- en bevestigingsnetwerke in werking te stel. Sulke ontledings behoort die ontwikkeling van bewys-gegronde beleid oor vee en klimaatsverandering te bevorder, wat die diversiteit van lewendehawestelsels, asook die belange van boere en ander belangegroep erken.

Verder moet die ontwikkelingsproses van beleid inklusief wees en kleinboere en inheemse gemeenskappe betrek. Prioritering van en belegging in navorsing en data-insameling om die wetenskap te verbeter, is ook belangrik om die voordele van mitigasie-aksies te demonstreer deur middel van moontlike scenario's, die ontleding van maatskaplik-ekonomiese faktore en impakontleding.

BEWUSMAKING

Boere en belanghebbendes in die veebedryf is dikwels onbewus van die ingewikkelde interaksies tussen veeproduksie, die omgewing en klimaatsverandering, maar hulle is die eerste groep wat die ongunstige impak

van dié interaksies ervaar.

Veestelsels word veral geraak deur hittestres wat 'n uitwerking op vrugbaarheid en produktiviteit het.

Vir weerlose gemeenskappe moet klimaataksies op grondvlak versterk word om veerkragtigheid op te bou, voedselsekerheid te bewerkstellig en om die betrokkenes te help om by 'n veranderende klimaat aan te pas. In sommige lande is boere dikwels onbewus van die feit dat veestelsels 'n bron van kweekhuiskasvrystellings is.

Daar is baie voordele daaraan verbonde om sekere aanpassings te maak.

Talle kleinboere het beperkte kennis van die potensiaal van wei- en grasvelde om koolstof vas te vang en grondgesondheid en biodiversiteit te verbeter. Dus behoort lande meer voorligting te doen en inligtingsdae aan te bied om boere se kennis oor veeboerdery en klimaatsverandering te verbeter.

Die aanvaarding van nuwe praktyke behels dikwels 'n aanvanklike hoë ekonomiese belegging. Dit is afhanklik van toegang tot nuwe tegnologieë en bronne vir suksesvolle toepassing. Beleidmakers behoort aanspoeringsmiddels daar te stel om die aanvaarding van laevrystellings- en klimaatlimveepraktyke aan te moedig.

Boere moet toegang tot plaaslik ontwikkelde of aanpasbare tegnologie kry. Die bepaling van nasionale klimaatvoorangsake is noodsaaklik om toegang tot klimaatfinansiering te bekom. **LBW**

HIERDIE BLAD IS DEUR DIE RPO GEBORG.
BERIGTE IS DEUR DIE RPO GESKRYF EN VERSKAF.
RIG NAVRAE AAN DIE RPO BY TEL. 012 349 1102
E-POS: rpo@lantic.net | WEBWERF: www.rpo.co.za